

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 47/13

V Luxembourg, 16. aprila 2013

Sodba v združenih zadevah C-274/11 in C-295/11
Španija in Italija proti Svetu

Sodišče je zavrnilo tožbi Španije in Italije zoper sklep Sveta o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju enotnega patenta

Izpodbijani sklep ob upoštevanju nemožnosti držav članic, da v razumnem roku sprejmejo skupno ureditev za Unijo kot celoto, prispeva k procesu evropske integracije

Okrepljeno sodelovanje je namenjeno uresničevanju ciljev Unije, zaščiti njenih interesov in krepitvi njenih integracijskih procesov. Svet sprejme sklep, s katerim odobri okrepljeno sodelovanje kot zadnje sredstvo, če ugotovi, da Unija kot celota ne more doseči ciljev takega sodelovanja v razumnem roku. Sprejme ga na predlog Komisije in po odobritvi Parlamenta.

Svet je s sklepom, sprejetim leta 2011,¹ odobril okrepljeno sodelovanje za uvedbo enotnega patentnega varstva med 25 državami članicami Unije (od 27), saj sta Španija in Italija udeležbo zavrnila. Namen tega sodelovanja je vzpostavitev centralizirane ureditve na ravni Unije glede potrjevanja, usklajevanja in nadzora.

Španija in Italija sta Sodišču predlagali, naj ta sklep Sveta² razglasi za ničen, pri čemer sta navedli več tožbenih razlogov.

Sodišče je najprej poudarilo, da Pogodba o delovanju Evropske unije (PDEU) na notranjem trgu dopušča Uniji uvajanje evropskih pravic intelektualne lastnine. Poleg tega je pristojnost za določitev jezikovne ureditve teh pravic tesno povezana z njihovo uvedbo. Ti pristojnosti, ki sta umeščeni v okvir delovanja notranjega trga, spadata med deljene pristojnosti med Unijo in državami članicami. Ker nista izključni, je bil Svet pristojen za odobritev tega okrepljenega sodelovanja.

Španija in Italija sta s tožbama Svetu v bistvu očitali, da je z odobritvijo tega okrepljenega sodelovanja obšel zahtevo po soglasju in izključil njuno nasprotovanje predlogu Komisije glede jezikovne ureditve enotnega patenta. Sodišče je ob preučitvi te trditve poudarilo, da ni nič takega, kar bi državam članicam preprečevalo, da vzpostavijo okrepljeno medsebojno sodelovanje v okviru pristojnosti Unije, ki jih je v skladu s Pogodbama treba izvajati s soglasjem. Nasprotno, iz PDEU izhaja, da se v zvezi s takimi pristojnostmi, če so izpolnjene zahteve iz Pogodb, lahko uporabi okrepljeno sodelovanje in da v takem primeru soglasje tvorijo samo glasovi udeleženih držav članic, razen če Svet odloči, da bo odločal s kvalificirano večino. Sklep o odobritvi okrepljenega sodelovanja, potem ko je bilo ugotovljeno, da Unija kot celota enotnega patenta in njegove jezikovne ureditve ne more vzpostaviti v razumnem roku, zato nikakor ne pomeni zaobidenja zahteve po soglasju niti izključitve držav članic, ki niso sprejele pogojev okrepljenega sodelovanja, temveč ob upoštevanju nemožnosti, da se za Unijo kot celoto v razumnem roku sprejme skupna ureditev, prispeva k **procesu integracije**.

Sodišče je nato preučilo trditev Španije in Italije, ki je temeljila na določbi Pogodbe o Evropski uniji, ki določa, da Svet sprejme sklep o odobritvi okrepljenega sodelovanja le „**kot zadnje sredstvo**, če ugotovi, da Unija kot celota ne more doseči ciljev takega sodelovanja v razumnem roku“. Sodišče

¹ Sklep Sveta 2011/167/EU z dne 10. marca 2011 o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju uvedbe enotnega patentnega varstva (UL L 76, str. 53).

² Svet podpirajo Belgija, Češka republika, Nemčija, Irska, Francija, Madžarska, Nizozemska, Poljska, Švedska, Združeno kraljestvo, Parlament in Komisija.

je v zvezi s tem poudarilo, da interesi Unije in integracijski procesi očitno ne bi bili zaščiteni, če bi lahko bila posledica kakršnih koli neuspešnih pogajanj eno ali več okrepljenih sodelovanj v škodo prizadevanj za kompromis, ki bi omogočal sprejetje ureditve za Unijo kot celoto. V obravnavani zadevi pa je bilo razvidno, da je Svet skrbno in nepristransko preučil, da je bila zahteva „zadnjega sredstva“ izpolnjena.

Ustrezno je upošteval dejstvo, da se je zakonodajni proces v zvezi z vzpostavitvijo enotnega patenta na ravni Unije začel leta 2000 in je bilo v njem opravljenih več korakov. Očitno je bilo tudi, da je v Svetu med vsemi državami članicami potekala razprava o več jezikovnih ureditvah enotnega patenta in da nobena od teh ureditev ni bila deležna take podpore, da bi bil na ravni Unije sprejet celovit „zakonodajni sveženj“ o takem patentu.

Sodišče je razsodilo, da trditev Španije in Italije, da varstvo, zagotovljeno s tem enotnim patentom, ne bi koristilo enotnosti in torej integraciji v primerjavi s položajem, ki bi nastal z uporabo pravil iz EPK,³ ni utemeljena. Evropski patenti, podeljeni v skladu s pravili EPK, namreč ne zagotavljajo enotnega varstva v državah pogodbenicah te konvencije, temveč v vsaki od teh držav zagotavljajo varstvo, katerega obseg določa nacionalno pravo. Enotni patent, ki je predviden z izpodbijanim sklepom, pa bi zagotavljal enotno varstvo na ozemlju vseh držav članic, udeleženih pri okrepljenem sodelovanju. Dalje, v nasprotju z zatrjevanim **izpodbijani sklep ne škodi notranjemu trgu niti ekonomski, socialni in teritorialni koheziji Unije**. Poleg tega **izpodbijani sklep** po mnenju Sodišča **ne posega v pristojnosti, pravice in obveznosti držav članic**, ki pri okrepljenem sodelovanju niso udeležene. Čeprav je res bistveno, da posledica okrepljenega sodelovanja ni sprejetje ukrepov, ki nesodelujočim državam članicam preprečujejo izvajanje pristojnosti, uveljavljanje pravic in prevzemanje obveznosti, imajo udeleženke tega sodelovanja vseeno možnost, da sprejmejo pravila, s katerimi se države neudeleženke ne bi strinjale, če bi pri njem sodelovale. Sprejetje takih pravil tudi ne izniči možnosti nesodelujočih držav članic, da se v prihodnosti vključijo v okrepljeno sodelovanje.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je tožba utemeljena, je akt razveljavljen ali razglašen za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki je nastala z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na spletnem mestu [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

---

³ Konvencija o podeljevanju evropskih patentov (Evropska patentna konvencija), ki je bila podpisana v Münchnu (Nemčija) 5. oktobra 1973 in je začela veljati 7. oktobra 1977.